

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه صد و بیست و پنجم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطّحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«سورة مبارکه نازعات»

آیات ۲۶-۱۵ از سورة مبارکه نازعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ اذْهَبْ

إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَ أَهْدِيكَ إِلَى

رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْكُفْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ

يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ

الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾

ترجمه آیات ۲۶-۱۵

«به نام خداوند بخشنده مهربان»

آیا قصه موسی به تو رسیده است؟ (۱۵)

آن وقتی که در وادی مقدس طوی پروردگارش او را صدا زد. (۱۶)

که به طرف فرعون برو، قطعاً او طغیان کرده است. (۱۷)

پس به او بگو: آیا می خواهی تزکیه کنی؟ (۱۸) و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او در

خشیت باشی؟ (۱۹) پس موسی به او نشانه بزرگ خدا را نشان داد. (۲۰)

پس او تکذیب کرد و عصیان نمود. (۲۱) سپس پشت کرد و در کارش سعی نمود. (۲۲)

پس جمع کرد و مردم را ندا داد. (۲۳)

پس گفت: من پروردگار برتر شما هستم. (۲۴) پس خدا او را به عذاب آخرت و دنیا گرفت. (۲۵) قطعاً در آن عبرتی بود برای کسی که از خدا خشیت داشته باشد. (۲۶)

برداشت از آیات ۲۶ - ۱۵ (حضرت موسی علیه السلام و فرعون)

قضیه حضرت موسی علیه السلام و فرعون مکرر در قرآن ذکر شده ولی در هر دفعه به مسأله اخلاقی و تهذیب نفس، اشاره مستقلی گردیده است.

در این قسمت برداشت مان برای سالک الی الله این است که خدای تعالی حضرت موسی علیه السلام را به سوی فرعون فرستاده که به او بگوید: آیا می خواهی تزکیه نفس کنی؟ آیا می خواهی به سوی خدا بروی و از خدا بترسی و در خشیت باشی؟ و به او آیت بزرگ خدا را نشان بدهد اما او قبول نکرد و تکذیب کرد و به هوای نفس خود و خواسته خود ادامه داد و گفت: من پروردگار برتر شمایم. خدا پس از این مهربانی که به او نمود و او توجه نکرد بلکه با خدا مبارزه نمود. او را به عذاب دنیا و آخرت مبتلا فرمود. این پند و اندرز است برای کسی که از خدا خشیت دارد.

آیات ۴۱ - ۴۰ از سوره مبارکه نازعات

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ

الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

ترجمه آیات ۴۱ - ۴۰

و اما کسی که بترسد از مقام پروردگارش و نفسش را از هوای نهمی کند، (۴۰)
پس قطعاً بهشت مأوای او خواهد بود. (۴۱)

برداشت از آیات ۴۱ - ۴۰ (ترس از خدا)

سالک الی الله باید از مقام و شخصیت پروردگارش بترسد و نفسش را از هوا و هوس نهی کند تا آن که بهشت مأوای او گردد. زیرا با داشتن هوای نفس به خصوص نفس اماره بالسوء نمی تواند در بهشت مأوی بگیرد و لذا یا در دنیا که سهل تر است و یا در روز قیامت که سخت تر است باید خود را تزکیه کند. چون بهشت محل ناسازگاری و نزاع و دعوا نیست بلکه آنجا محل آرامش و راحتی است.

«سوره مبارکه عبس»

آیات ۱۰ - ۱ از سوره مبارکه عبس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَ تَوَلَّى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَ مَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى ۳ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۴ أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى ۵ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۶ وَ مَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزَّكَّى ۷ وَ أَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۸ وَ هُوَ يَخْشَى ۹ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۱۰

ترجمه آیات ۱۰ - ۱

صورت درهم کشید و رو برگرداند. (۱) از آنکه کوری نزد او آمد. (۲) و تو چه می دانی؟ شاید او تزکیه کرده باشد. (۳)
یا متذکر شود، پس آن تذکر به حال او مفید باشد. (۴) اما کسی که بی نیاز است، (۵) پس تو به او رو می آوری. (۶)
و حال اینکه برای تو چیزی نخواهد بود، مگر اینکه تزکیه کند. (۷) و اما کسی که با کوشش نزد تو آید (۸)
(۹) پس تو از او غافل هستی. (۱۰)

برداشت از آیات ۱۰ - ۱ (مهربانی با همه)

سالک الی الله باید با فقراء و آنهایی که از جهتی نقصی در بدن دارند ولی احتمال دارد که اهل تزکیه نفس باشند و یا آن که اهل تقوی باشند و از تذکرات قرآن استفاده می کنند، بسیار مهربان باشد و او را بر قدرتمندان کافر ترجیح دهد نه آن که نسبت به قدرتمندان و کفار با مهربانی روبرو شود. و مسأله تزکیه نفس برای او مطرح نباشد و برای کسی که با سعی و کوشش برای استفاده از مجالس موعظه قرآن می آید و از خدا می ترسد احترام قائل نباشد و از او غافل باشد.